

РЕШЕНИЕ

№ 6431

гр. София, 05.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 27.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **12573** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.13, ал.5 от Закона за социалното подпомагане (ЗСП) във вр. с чл. 145 – 178 от Административно – процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на В. Б. М. и дъщеря ѝ Е. В. Б. М. от [населено място], район К. село, [улица], вх. А, ет. 1, ап. 1 срещу Решение № 22-РД06-0252 от 16.11.2020г. на директора на дирекция „Социално подпомагане” – С.-град, с което е потвърдена Заповед № ЗСП/Д-С-КС/1047 от 24.09.2020г. на Директора на дирекция за социално подпомагане – К. село. В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не изпраща представител.

Ответникът директор на Дирекция „Социално подпомагане” –К. село редовно призован се представлява от юриконсулт К., която поддържа жалбата. Претендира присъждане на юриконсултско възнаграждение.

Административен съд - София град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 02.09.2020г. в дирекция „Социално подпомагане“ К. село от Е. В. Б. М. е заведено Заявление-декларация за отпускане на еднократна помощ за лекарства, лекарски прегледи, такси по дела с ДСП К. село, адвокатски, транспортно-комуникационни разходи. В заявлението М. е декларирала, че е неомъжена, безработна, осигурена, пенсионер с ЕР на ТЕЛК, с което е определена степен на увреждане от 70% до 89,99%. Посочено е, че доходът и през предходния месец е от пенсия.

Поп повод подаденото заявление социални работници от ДСП К. село на 08.09.2020г.

и 14.09.2020г. са посетили настоящия адрес на М. - [улица], вх. А, ет. 1, ап. 1, но същата не е била открита. За извършените посещения били оставени уведомления на адреса. На 16.09.2020г. и на 21.09.2020г. са направени неуспешни опити да бъде осъществен контакт със заявителя по телефон за уточняване на местоживеенето на лицето, за което бил съставен протокол от социалните работници от 21.09.2020г., приложен по административната преписка.

При тези фактически обстоятелства бил изготвен социален доклад въз основа на декларираните данни и служебни справки. В Доклада било посочено, че във връзка с оставените уведомления за извършени посещения на посочения адрес било установено, че на същия живеят други хора, а М. не живее на настоящия си адрес видно от предходни социални анкети. В телефонен разговор с майката В. М. същата е заявила, че живеят на хотел и е прекратила разговора. Посочено е, че Е. В. М. получава месечна финансова подкрепа по чл.70 от Закона за хората с увреждания и има постоянен доход от пенсия. Въз основа на изложеното и невъзможността да бъде извършена цялостна социална анкета, която да установи инцидентно възникнала нужда от подпомагане, поради отказа от контакт по местоживеенето на заявителя в социалния доклад е направено предложение да бъде отказана еднократна социална помощ по чл.16 ППЗСП.

Въз основа на социалния доклад със Заповед № ЗСП/Д-С-КС/1047 от 24.09.2020г. на Директора на дирекция за социално подпомагане – К. село на Е. В. В. М. е отказана социална помощ по чл.16 ППЗСП с мотиви, че лицето е с постоянен доход от пенсия и не е представило документи обуславящи инцидентно възникнала потребност от подпомагане. Заповедта е потвърдена с обжалваното в настоящото производство Решение № 22-РД06-0252 от 16.11.2020г. на директора на дирекция „Социално подпомагане” – С.-град. В решението административния орган е посочил, че постановения със процесната заповед отказ е правилен и законосъобразен по отношение на М. не са налице условията за отпускане на еднократна помощ по чл. 16 ППЗСП, тъй като лицето има постоянен доход от пенсия и не е доказана инцидентно възникнала жизненоважна потребност от подпомагане.

При така установената фактическа обстановка и след преценка за законосъобразност на оспореното решение съобразно чл. 168 от АПК, съдът прави следните правни изводи:

Съдът приема, че оспорената Заповед № ЗСП/Д-С-КС/1047 от 24.09.2020г. на Директора на дирекция за социално подпомагане – К. село, както и Решение № 22-РД06-0252 от 16.11.2020г. на директора на дирекция „Социално подпомагане” – С.-град са издадени от компетентен административен орган по чл.13, ал.2 ЗСП и е мотивирана от правна и фактическа страна съобразно чл.59, ал.2 АПК.

По приложението на материалния закон:

Съгласно чл.8 ППЗСП социалните помощи се отпускат на лица и семейства по настоящ адрес, на който се извършва и социалната анкета. В § 1, т. 11 от ДР към ЗСП законодателят е дал легална дефиниция на понятието "социална анкета". Това е дейност по установяване наличието на условията за упражняване на правото на социални помощи, извършена от социални работници в Дирекция "Социално подпомагане", която се изразява в проверки в дома на лицето и/или семейството, в проучване на документация и събиране на информация. Социалната анкета включва проверки в дома на лицето и/или семейството по настоящ адрес; проучване и анализиране на документи и събиране на информация. От разпоредбите на чл. 27, ал.

1 от ППЗСП става ясно, че в срок до 20 дни от подаване на молбата-декларация, социален работник извършва социална анкета и изготвя социален доклад съгласно образец. В алинея 5 е посочено, че поради отсъствие на лицето или семейството проверката не може да бъде извършена в дома, социалният работник оставя уведомление по образец, утвърден от изпълнителния директор на Агенцията за социално подпомагане, в което се определя 3-дневен срок на лицето да се яви в дирекция "Социално подпомагане" за справка. Ако в срока по ал. 5 лицето не се яви, се прави повторно посещение в дома и ако лицето или семейството отново не може да бъде намерено, се оставя второ уведомление с указан 3-дневен срок за явяване в дирекция "Социално подпомагане", както е указано в ал.6,чл.27 ППЗСП.

Съгласно чл. 27, ал. 7 от ППЗСП когато в срока по ал. 6 лицето не се яви за справка в дирекция "Социално подпомагане", социалният работник отразява в социалния доклад всички установени факти и обстоятелства по ал. 3, т. 2 и 3, изразяващи се в проучване и анализиране на документи и събиране на информация, след което прави мотивирано предложение за отказ поради невъзможност за цялостно извършване на социална анкета. Според алинея 9 въз основа на резултатите от социалната анкета в доклада по ал. 1 социалният работник прави предложение за отпускане или за отказ на помощта, за нейния вид и размер.

С посочената правна норма от ППЗСП е предвидено като част от процедурата по отпускане или отказване на помощ да бъде проведена социална анкета на заявителя. В случая жалбоподателят М. е била посетена на декларирания адрес на 08.09.2020г. и на 14.09.2020г., но не е открита от социалните работници. Изготвени са уведомления по чл.27, ал.5 и ал.6 ППЗС(л.29-31). Жалбоподателят не се е явил след двете отправени покани и не е представил доказателства за наличие на инцидентно възникнали нужди. Видно от приобщените с административната преписка доказателства по повод уведомленията същата не живее на посочения адрес и е невъзможно да бъде установен контакт по телефона(л.19,20). Поисканата помощ на основание чл.16 ППЗСП - за задоволяване на инцидентно възникнали и посочени като такива „лекарства, лекарски прегледи, такси по дела с ДСП К. село, адвокатски, транспортно-комуникационни разходи.“. Инцидентно възникналите нужди са такива, които настъпват като отклонение от обичайния начин на живот и от бита на човека, в резултат на непредвидими, неочаквани и непреодолими събития. С оглед вида на поисканата социална помощ извършването на социална анкета е от изключително значение за определяне наличието на инцидентно възникнали нужди, респ. за събиране на доказателства за наличието на такива нужди. Данни в тази насока не могат да осигурят извършването от органите служебни проверки съобразно чл.6, ал.2 ЗСП.

Нуждаещото се от помощта лице също има интерес да бъде проведена социална анкета, за да бъде спазена установената от закона процедура. След като жалбоподателят не е открит на посочения адрес от социалните работници, то не е било възможно и да бъде проведена анкета и представителите на административния орган да преценят, дали същият отговаря на материалноправните предпоставки, обуславящи правото на еднократна помощ по чл.16 ППЗСП. Длъжностните лица от дирекция "Социално подпомагане" - К. село са изпълнили задълженията си да посетят лицето, но по негова вина не е извършена проверка на място и не са установени обстоятелствата, чрез социалната анкета и в социалния доклад, съгласно чл. 12, ал. 2 от ЗСП - доходите на лицето или семейството, имущественото състояние, семейното

положение, здравословното състояние, трудовата заетост, възрастта и други констатирани обстоятелства. Невъзможността да се извърши социална анкета изрично е посочена като основание за отказ в нормата на чл.27, ал.7 ППЗСП. В случая освен, че не са представени доказателства за констатирането на инцидентно възникнали нужди, то установяването на такава е било възпрепятствано, което е пречка за отпускане на помощта. Като е достигнал до същите правни изводи административният орган е постановил оспорения акт при правилно приложение на материалния закон.

Следва да се отбележи, че в заявлението-декларация вх. № ЗСП/Д-С-КС/1048 от 02.09.2020г. жалбоподателят не е посочил инцидентно възникнали жизненоважни потребности по смисъла на чл.16 ППЗСП, доколкото посоченото „лекарства, лекарски прегледи, такси по дела с ДСП К. село, адвокатски, транспортно-комуникационни разходи.“ е твърде общо и не указва конкретни здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности, подкрепени със съответните разходооправдателни документи. Съгласно чл.13, ал.1 ЗСП социалните помощи се отпускат въз основа на заявление-декларация, поради което предмет на проверка от социалните работници в хода на социалната анкета биха били само обстоятелствата и нуждите, изрично посочени от лицето в заявлението-декларация. Подобно несъответствие между нуждите от еднократна социална помощ, изтъкнати в хода на административното и на съдебното производство, са указание, че не се касае за инцидентно възникнали нужди по смисъла на чл.16 ППЗСП, а до общо тежко финансово състояние на семейството, което обаче не е предмет на подпомагане по чл.16 ППЗСП.

С оглед на гореизложеното съдът намира жалбата на Е. В. Б. М. за неоснователна, поради което следва да я отхвърли, а решението да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

В разпоредбата на чл. 83, ал. 2 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/ е посочено, че такси и разноски не се внасят по производството на делата от физически лица, за които от съда е признато, че не разполагат с достатъчно средства да ги заплатят. Съгласно т. 12 от Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г., постановено по тълкувателно дело № 6 от 2012 г. на Общото събрание на съдиите от гражданската и търговската колегия на Върховния касационен съд, в случаите когато съдът намери, че страната е материално затруднена по начин, че няма да може да упражнява предоставените ѝ процесуални права по делото, я освобождава от заплащането на такси или съдебни разноски по чл. 83, ал. 2 ГПК и това разрешение има действие до приключване на съдебното производство във всички инстанции, доколкото няма промяна в обстоятелствата. Такова искане е отправено с жалбата и предвид данните по делото съдът го намира за основателно, поради което следва да го уважи, като освободи жалбоподателя от заплащането на юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 63 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Б. М. и дъщеря ѝ Е. В. Б. М. от [населено място], район К. село, [улица], вх. А, ет. 1, ап. 1 срещу Решение № 22-РД06-0252 от 16.11.2020г. на

директора на дирекция „Социално подпомагане” – С.-град, с което е потвърдена Заповед № ЗСП/Д-С-КС/1047 от 24.09.2020г. на Директора на дирекция за социално подпомагане – К. село.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на осн. Чл.13 ал.7 от ЗСП.

СЪДИЯ: